

Kraków, dnia 31 marca 2014 r.

**Sąd Arbitrażowy przy Konfederacji
Przedsiębiorców Prywatnych Lewiatan**
ul. Zbyszka Cybulskiego 3, 00-727 Warszawa
(zwany dalej również: „**Sądem Arbitrażowym**”)

Powód: **Lord Voldemort**, zam.: ul. Pokątna 4/176, 31-425 Kraków,
tel.: 48 934 93 49, adres email: lord.voldemort@hotmail.com
(zwany dalej również: „**Inwestorem**” lub „**Powodem**” lub „**Stroną
powodową**”)

Pozwany: **Harry Potter**, zam.: ul. Magii 17, 00-668 Warszawa,
tel. 22 934 93 49, adres email: harry.potter@hogwart.pl
(zwany dalej również : „**Założycielem**” lub „**Pozwanym**” lub „**Stroną
pozwaną**”)

zwani dalej łącznie również: „**Stronami**”

W.P.S.: **200.000 zł** (słownie: dwieście tysięcy złotych)

POZEW

Działając w imieniu własnym niniejszym wnoszę o:

- 1) ustalenie braku obowiązku Powoda zapłaty na rzecz Pozwanego kary umownej w wysokości 200.000 zł (słownie: dwieście tysięcy złotych 00/100) zastrzeżonej w § 7.3 zawartej pomiędzy Stronami Umowie inwestycyjnej z dnia 15 grudnia 2010 r. na wypadek niewykonania obowiązków Powoda do objęcia udziałów w Spółce Hogwart Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, przewidzianych w § 7.1 oraz 7.2 Umowy inwestycyjnej z dnia 15 grudnia 2010 r.;
- 2) ustalenie bezskuteczności umorzenia 200 udziałów Powoda w Spółce Hogwart Sp. z o.o., a to w szczególności z uwagi na bezskuteczność złożonego przez Pozwanego oświadczenia o umorzeniu części udziałów;
- 3) dopuszczenie wszystkich dowodów z dokumentów wskazanych w treści pozwu;

- 4) zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powoda kosztów postępowania zgodnie ze spisem kosztów, jaki zostanie przedłożony przez Powoda przed zakończeniem postępowania arbitrażowego, w tym kosztów ewentualnego zastępstwa prawnego.

I. STAN FAKTYCZNY

[KARA UMOWNA]

(1) Pozwany, będący jedynym wspólnikiem spółki Hogwart sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie (dalej również: „Spółka” lub „Spółka Hogwart”, KRS: 00000002222) zajmującej się produkcją magicznych różdżek z włókna smoczego serca i Powód prowadzili rozmowy w celu podjęcia współpracy, w wyniku których Strony uzgodniły, że planowana inwestycja będzie obejmowała dwa odrębne etapy, tj.:

- nabycie udziałów w Spółce Hogwart w drodze umowy sprzedaży udziałów zawartej pomiędzy Inwestorem i Założycielem (jedynym wspólnikiem);
- dodatkowe inwestycje zmierzające do dokapitalizowania Spółki Hogwart w drodze objęcia udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym, z zastrzeżeniem jednak, że etap ten nastąpi wyłącznie pod warunkiem ziszczenia się konkretnych warunków określonych przez Strony.

(2) Uzgodnienia stron, w tym szczególności zobowiązania, wysokość inwestycji, warunki i terminy, stanowiły przedmiot Umowy inwestycyjnej zawartej między Stronami w dniu **15 grudnia 2010 r.** (zwanej dalej również: „Umowa inwestycyjna”).

Dowód: Umowa inwestycyjna z dnia 15 grudnia 2010 r. wraz z załącznikami

(3) W drodze umowy Strony przede wszystkim postanowiły, że:

1. Założyciel sprzeda Inwestorowi, a Inwestor kupi, 400 udziałów o wartości nominalnej 500 zł każdy po cenie transakcyjnej 1.000 zł. (§ 2.1. Umowy inwestycyjnej);
2. Po spełnieniu / ziszczeniu się łącznie m.in. następujących warunków:
 - (i) nabycia od Założyciela 400 udziałów w sposób wskazany w pkt 1) powyżej;
 - (ii) podjęcia przez Zgromadzenie Wspólników (zwane dalej również: „ZW”) uchwał o: (a) zmianie Umowy Spółki zgodnie ze wzorem dołączonym do Umowy inwestycyjnej, (b) uchwaleniu tekstu jednolitego umowy spółki, (c) powołaniu na stanowisko Członka Zarządu osoby wskazanej przez Założyciela; (d) powołaniu na Członka Zarządu Lorda Voldermorta;

- (iii) podjęcia jednomyślnie uchwały przez Zgromadzenie Wspólników Spółki w terminie do 31 grudnia 2011 r., w obecności 100% kapitału zakładowego Spółki, o podwyższeniu kapitału zakładowego Spółki z kwoty 500.000 zł do kwoty 750.000 zł poprzez utworzenie 500 nowych udziałów o wartości nominalnej 500 zł i przeznaczenie ich do objęcia przez Inwestora w zamian za wniesienie wkładu pieniężnego (zwane dalej również: „**Pierwsze Objęcie Udziałów**”);
- (iv) podjęcia **jednomyślnie uchwały** przez Zgromadzenie Wspólników Spółki, w terminie do **31 grudnia 2013 r.**, w obecności 100% kapitału zakładowego Spółki, o **podwyższeniu kapitału zakładowego Spółki z kwoty 750.000 zł do kwoty 1.000.000 zł** poprzez utworzenie 500 nowych udziałów o wartości nominalnej 500 zł i przeznaczenie ich do objęcia przez Inwestora w zamian za wniesienie wkładu pieniężnego (zwane dalej również: „**Drugie Objęcie Udziałów**”);

(4) Inwestor zobowiązał się poczynić w latach 2011-2013 inwestycję w łącznej kwocie nieprzekraczającej 2.000.000 zł poprzez sukcesywne obejmowanie 1.000 udziałów o wartości nominalnej 500 zł po cenie zakupu w przeliczeniu na udział nie wyższej niż 2.000 zł (§ 2.2. Umowy inwestycyjnej).

(5) U podstaw zawarcia umowy i ustalenia warunków inwestycyjnych legły konkretne prognozy i oczekiwania co do kondycji finansowej Spółki określone na lata 2011-2013. Zgodnie z zapewnieniami Założyciela, określonym w § 6 Umowy inwestycyjnej, Spółka miała osiągnąć następujące cele inwestycyjne:

1. na koniec roku 2011 obroty miały wynosić co najmniej 10.000.000 złotych, a zysk co najmniej 1.000.000 zł,
2. na koniec roku 2012 obroty miały wynosić co najmniej 15.000.000 złotych, a zysk co najmniej 1.600.000 zł,
3. na koniec roku 2013 obroty miały wynosić co najmniej 20.000.000 złotych, a zysk co najmniej 2.500.000 zł.

(6) Już w tym miejscu należy zaznaczyć, że celów wyznaczonych na 2012 r. Spółce nie udało się zrealizować – zamiast zysku w wysokości 1.600.000 zł, Spółka odnotowała znaczną stratę (150.000 zł).

(7) Jednocześnie z § 7 Umowy inwestycyjnej wynikało, że, cyt.:

- 7.1 W terminie do 31 grudnia 2011 r. Inwestor obejmie i opłaci (słownie: pięćset) nowoutworzonych udziałów w Spółce po cenie 2 000,00 (słownie: dwa tysiące) złotych każdy udział („**Pierwsze Objęcie Udziałów**”);
- 7.2 W terminie do 31 grudnia 2013 r., po zatwierdzeniu przez Inwestora sprawozdań finansowych Spółki za lata 2011-2012, Założyciel będzie miał prawo żądać, by Inwestor objął i opłacił dodatkowe 500 (słownie: pięćset) nowoutworzonych udziałów w Spółce po cenie 2 000,00 (słownie: dwa tysiące) złotych za każdy udział („**Drugie Objęcie Udziałów**”).

(8) Strony wprowadziły zatem **dodatkowe warunki** co do Drugiego Objęcia Udziałów. Dodatkowo, na wypadek niewykonania przez Inwestora któregoś z postanowień wymienionych w § 7.1 i § 7.2, Strony zastrzegły karę umowną w wysokości 200.000 zł płatną w terminie 14 dni. Zgodnie z § 7.4 Umowy inwestycyjnej, w razie braku zapłaty należnej kary umownej Pozwany był uprawniony, po uprzednim wezwaniu Powoda do zaspokojenia swoich roszczeń poprzez złożenie oświadczenia o umorzeniu udziałów Powoda w Spółce.

(9) Przystępując do realizacji Umowy inwestycyjnej, w dniu 20 grudnia 2010 r. Strony zawarły umowę sprzedaży udziałów, na podstawie której Powód nabył zgodnie z postanowieniami § 2.1 Umowy inwestycyjnej 400 udziałów i stał się współnikiem Spółki. Dzięki temu **ziścił się pierwszy z ww. warunków zawieszających**, określony również w § 3.1 Umowy inwestycyjnej.

Dowód: Umowa sprzedaży udziałów z dnia 20 grudnia 2010 r.

(10) Następnie w dniu 15 stycznia 2011 r. Zgromadzenie Wspólników Spółki podjęło uchwały o:

1. zmianie Umowy Spółki zgodnie ze wzorem stanowiącym załącznik do Umowy inwestycyjnej;
2. przyjęciu tekstu jednolitego Umowy Spółki;
3. powołaniu do Zarządu Hermiony Granger wskazanej przez Założyciela;
4. powołaniu do Zarządu Powoda.

Dowód: Protokół z posiedzenia Zgromadzenia Wspólników z dnia 15 stycznia 2011 r.

Dowód: Postanowienie Sąd KRS o dokonaniu zmian w Rejestrze Przedsiębiorców Spółki

(11) Bezsprzecznie zatem został zrealizowany również **drugi z ww. warunków** zawieszających dla dokonania dalszych inwestycji zgodnie z Umową inwestycyjną, określony również w § 3.2 lit. a) – d) Umowy inwestycyjnej.

(12) W drodze uchwały Zgromadzenia Wspólników w dniu 10 czerwca 2011 r. doszło do podwyższenia kapitału zakładowego Spółki z kwoty 500.000 zł do kwoty 750.000 zł poprzez utworzenie 500 udziałów o wartości nominalnej 500 zł każdy udział. Podwyższenie zostało dokonane na podstawie dotychczasowych postanowień Umowy Spółki i nie wymagało jej zmiany. Powód objął wszystkie nowoutworzone udziały.

Dowód: Protokół z posiedzenia Zgromadzenia Wspólników z dnia 10 czerwca 2011 r.

Dowód: Oświadczenie wspólnika (Powoda) z dnia 10 czerwca 2011 r. o objęciu 500 nowoutworzonych udziałów

Dowód: Postanowienie Sądu o dokonaniu zmian we wpisie Spółki do Rejestru Przedsiębiorców KRS

(13) Nie może być zatem sporny również fakt, że w związku z prawidłową realizacją wcześniejszych warunków Umowy inwestycyjnej w pełni zasadne i celowe było objęcie przez Inwestora nowoutworzonych udziałów na zasadach i w sposób wskazany w Umowie inwestycyjnej. Tym samym wypełnił się również **trzeci z ww. warunków (Pierwsze Objęcie Udziałów)**, o którym mowa również w § 3.3 Umowy inwestycyjnej.

(14) Powód miał również do dnia 31 grudnia 2013 r. objąć kolejne 500 nowoutworzonych udziałów (Drugie Objęcie Udziałów), aby jednak powyższe stanowiło wiążące zobowiązanie konieczne było w szczególności:

- utworzenie co najmniej 500 nowych udziałów w drodze podwyższenia kapitału (faktyczna możliwość dokonania objęcia udziałów);
- zatwierdzenie przez Inwestora sprawozdań finansowych za lata 2011 i 2012 na potrzeby Umowy inwestycyjnej (niezależne od zatwierdzenia sprawozdań finansowych na potrzeby zamknięcia roku obrotowego w Spółce).

(15) Żaden jednak z powyższych warunków nigdy nie został spełniony. W szczególności do dnia dzisiejszego **nie doszło do podwyższenia kapitału zakładowego Spółki z 750.000 do 1.000.000 zł** – a zatem **nie został zrealizowany czwarty z ww. warunek zawieszający**, o którym mowa również w § 3.4 Umowy inwestycyjnej. W tym zakresie nadmienić należy, że na Zgromadzeniu Wspólników w dniu 10 czerwca 2013 r., na którym reprezentowany był

cały kapitał zakładowy, w porządku obrad znajdowało się głosowanie nad projektem uchwały o podwyższeniu kapitału, jednak uchwała nie została podjęta.

Dowód: Zawiadomienie Wspólnika o obradach Zgromadzenia Wspólników w dniu 10 czerwca 2013 r. wraz z porządkiem obrad

Dowód: Protokół z posiedzenia Zgromadzenia Wspólników z dnia 10 czerwca 2013 r.

(16) Dodatkowo, **Inwestor nie dokonał również nigdy zatwierdzenia sprawozdania finansowego za 2012 r.** na potrzeby realizacji Umowy inwestycyjnej, a zatem nie było możliwe dokonanie dalszych inwestycji (Drugie Objęcie Udziałów), o czym Inwestor powiadomił pisemnie Pozwanego.

Dowód: Pismo Inwestora z dnia 15 sierpnia 2013 r. wraz z potwierdzeniem odbioru przez Założyciela

(17) Niemniej, wbrew wszelkim okolicznościom faktycznym (brak realizacji warunków koniecznych do powstania zobowiązania do objęcia udziałów) i podstawom prawnym (brak udziałów możliwych do objęcia), Pozwany wezwał Powoda do objęcia udziałów, a następnie do zapłaty kary umownej w wysokości 200.000 zł w terminie 14 dni.

Dowód: Pismo z dnia 30 czerwca 2013 r. dot. wykonania § 7.2 Umowy inwestycyjnej i objęcia nowych udziałów w Spółce

Dowód: Pismo z dnia 30 sierpnia 2013 r. dot. wykonania § 7.2 Umowy inwestycyjnej i objęcia nowych udziałów w Spółce

Dowód: Wezwanie do zapłaty kary umownej z dnia 30 września 2013 r.

[UMORZENIE UDZIAŁÓW]

(18) § 9 Umowy Spółki Hogwart, obowiązującej również w dniu złożenia oświadczenia przez Pozwanego o umorzeniu części udziałów Powoda w Spółce, przewidywał możliwość dokonania automatycznego umorzenia udziałów.

Dowód: Poświadczony przez Sąd KRS odpis tekstu jednolitego Umowy Spółki

(19) W myśl Umowy Spółki umorzenie udziałów:

- możliwe jest wyłącznie i jedynie w sytuacji, w której **Inwestor nie zapłaci Założycielowi należnej Kary Umownej**, o której mowa w § 7 Umowy Inwestycyjnej, wówczas **Założyciel może złożyć Spółce oświadczenie o umorzeniu udziałów** Inwestora na zasadach określonych poniżej – czyli w sytuacjach nie związanych ze Spółką (interesem Spółki);
- w drodze oświadczenia Założyciela, które skutkuje zaspokojeniem jego indywidualnych roszczeń / należności niezwiązanych z interesami / należnościami Spółki, tj. cyt.: *9.2 W dniu złożenia przez Założyciela oświadczenia o umorzeniu udziałów należących do Inwestora (w liczbie określonej powyżej) ulegają umorzeniu na podstawie art. 199 § 4 Kodeksu spółek handlowych. W przypadku zaistnienia powyższego zdarzenia powodującego umorzenie udziałów, Zarząd Spółki podejmuje niezwłocznie uchwałę o obniżeniu kapitału zakładowego Spółki, chyba że umorzenie następuje z czystego zysku.*

(20) W oparciu o powyższe, na posiedzeniu Zarządu w dniu 6 grudnia 2013 r., przy braku podstaw faktycznych i prawnych, Założyciel złożył oświadczenie o umorzeniu udziałów na podstawie § 7.3 Umowy inwestycyjnej oraz wezwał Zarząd do podjęcia uchwały w tym zakresie.

(21) W drodze uchwały, do podjęcia której miało dojść większością głosów, Zarząd postanowił:

- *1. stwierdzić umorzenie 200 (słownie: dwieście) udziałów w Spółce należących do Lorda Voldermorta o wartości nominalnej 500 (słownie: pięćset) złotych każdy oraz*
- *2. stwierdzić, że umorzenie następuje z czystego zysku Spółki zgromadzonego na kapitale zapasowym i nie powoduje obniżenia kapitału zakładowego Spółki.*

Dowód: Protokół z posiedzenia Zarządu z dnia 6 grudnia 2013 r.

II. ISTOTA SPORU

(22) Istota sporu między Stronami sprowadza się do ustalenia, czy Pozwany uprawniony jest do żądania zapłaty kary umownej od Powoda, a w konsekwencji stwierdzenia, czy umorzenie udziałów Powoda w Spółce – do którego miało dojść rzekomo poprzez złożenie oświadczenia przez Pozwanego (tzw. umorzenie automatyczne) – było zasadne i skuteczne (w tym czy było zgodne z prawem).

(23) Już w tym miejscu Powód pragnie podkreślić, że żądanie Pozwanego zapłaty kary umownej nie znajduje uzasadnienia w okolicznościach faktycznych i prawnych, a tym samym rzekomo dokonane umorzenie udziałów Powoda nie wywarło skutków prawnych.

III. INTERES PRAWNY POWODA DO WYTOCZENIA POWÓDZTWA

(24) Niniejszym pozwem Powód dochodzi ustalenia braku obowiązku zapłaty (oraz braku zaistnienia faktów o charakterze prawotwórczym) kary umownej w wysokości 200.000 zł na rzecz Pozwanego oraz, co za tym idzie, ustalenia, że umorzenie udziałów zmierzające do zaspokojenia nienależnej kary umownej było również bezskuteczne. Ustalenie istnienia / nieistnienia zobowiązania do zapłaty kary umownej będzie miało bezpośredni wpływ na sferę majątkową Powoda i usunie stan niepewności Powoda co do jego praw i obowiązków.

(25) Jednocześnie, roszczenia wskazane w *petitum* pozwu (powództwo o ustalenie) zasadne są także z uwagi na fakt, że Powodowi nie przysługują żadne dalej idące roszczenia względem Powoda.

IV. SZCZEGÓŁOWE UZASADNIENIE POZWU

BRAK OBOWIĄZKU ZAPŁATY KARY UMOWNEJ

(26) Po stronie Powoda nigdy nie powstał obowiązek zapłaty na rzecz Pozwanego kary umownej w wysokości 200.000 zł zastrzeżonej w § 7.3 Umowy inwestycyjnej, której Pozwany domaga się w związku z rzekomym niewywiązaniem się przez Powoda z obowiązku dokonania Drugiego Objęcia Udziałów, ponieważ:

1. faktycznie nigdy nie doszło do podwyższenia kapitału zakładowego, a więc nigdy nie powstały udziały, które Powód mógłby objąć;
2. nawet gdyby powstały udziały możliwe do nabycia w ramach Drugiego Objęcia Udziałów, Powód nie byłby zobowiązany do dokonania ich objęcia, ponieważ nie został spełniony warunek zatwierdzenia sprawozdań finansowych (§ 7.2 Umowy inwestycyjnej).

[AD I. – BRAK POWSTANIA UDZIAŁÓW]

(27) Drugie Objęcie Udziałów nie było możliwe z powodu niespełnienia się warunków prawnych koniecznych dla skutecznego utworzenia udziałów, które miał objąć Powód, a szczególności:

- nigdy **nie doszło do skutecznego podwyższenia kapitału zakładowego** (drugie podwyższenie), ponieważ – pomimo poddania pod głosowanie Zgromadzenia Wspólników w dniu 10 czerwca 2013 r. uchwały o podwyższeniu kapitału i spełnieniu wszystkich wymogów formalnych umożliwiających jej podjęcie – **uchwała nie została podjęta** (w tym brak było jednomyślności wymaganej również przez § 3.4 Umowy inwestycyjnej);
- w konsekwencji też **nigdy nie powstały udziały**, które mogłyby zostać objęte przez Powoda.

[AD 2. BRAK ZATWIERDZENIA SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO PRZEZ POWODA]

(28) Do **zatwierdzenia sprawozdania finansowego za rok 2012 nigdy nie doszło**, o czym, jak już zostało wspomniane w stanie faktycznym, Powód powiadomił pisemnie Inwestora. Wprawdzie sprawozdania finansowe za lata 2011 i 2012 były przedmiotem rozpoznania i zostały zatwierdzone przez Zgromadzenie Wspólników Spółki, na którym był obecny jako jeden ze wspólników również Powód, niemniej zatwierdzenie sprawozdań finansowych na potrzeby zamknięcia roku obrotowego w Spółce (zgodnie z art. 231 § 2 pkt 1 k.s.h.) i na potrzeby Umowy inwestycyjnej przez Inwestora (§ 7.2 Umowy inwestycyjnej) nie mogą być uznane za tożsame z następujących względów:

- **Brak tożsamości podmiotu uprawnionego do dokonania zatwierdzenia sprawozdania**

(29) Zgodnie z art. z art. 231 § 2 pkt 1) k.s.h. w zw. z art. 53 w zw. z art. 3 ust. 1 pkt 7) Ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 r. (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 330) zatwierdzenia sprawozdania finansowego Spółki dokonuje **organ zatwierdzający**, którym w sp. z o.o. jest zgromadzenie wspólników. Literalna wykładania przepisów wskazuje, że jest to uprawnienie, które nie może być przekazane do kompetencji innych organów czy osób (w tym tonie wypowiedział się między innymi Z. Jara¹, cyt.: *Sprawy wskazane w KSH (przypis: w art. 231 § 2) należą do wyłącznej kompetencji zgromadzenia wspólników, a ponadto mogą być przedmiotem obrad jedynie podczas zwyczajnego zgromadzenia wspólników*). W myśl zaś Umowy inwestycyjnej do zatwierdzenia sprawozdań na potrzeby podjęcia decyzji o dalszych inwestycjach osobą uprawnioną jest wyłącznie Inwestor.

¹ Z. Jara, *Kodeks Spółek Handlowych. Komenatrz.*, w systemie informacji prawnej Beck Online Komentarze, 2013

- **Odmienne kryteria zatwierdzenia sprawozdania finansowego**

(30) Zgromadzenie Wspólników zatwierdza sprawozdanie finansowe, gdy jest ono sporządzone w sposób rzetelny i prawidłowy oraz obrazuje rzeczywistą sytuację finansową spółki. Jako, że sprawozdania finansowe za lata 2011 i 2012 spełniały wszystkie z powyższych warunków, nie było podstaw, aby Powód działając jako wspólnik (a nie Inwestor) głosował przeciwko uchwałom o zatwierdzeniu ww. sprawozdań finansowych czy też wprost za ich nieprzyjęciem.

(31) Całkowicie inny cel miał natomiast przyjęty przez Strony w § 7.2 Umowy inwestycyjnej instrument zatwierdzania sprawozdań finansowych. Stanowił on bowiem narzędzie dla Powoda do dokonania oceny i weryfikacji założeń inwestycji (§ 6.2 Umowy inwestycyjnej) w celu oceny zasadności i opłacalności dalej idącego dokapitalizowania Spółki przez Powoda. Takie zabezpieczenie przy długoterminowych zobowiązaniach inwestycyjnych jest zabezpieczeniem standardowym i koniecznym. Całkowicie niedopuszczalna i niepożądana, z punktu widzenia biznesowego i prawnego, byłaby sytuacja, w której pomimo dokonanych przez inwestora nakładów, Spółka nie realizuje minimalnych założeń co do rentowności, a mimo to Inwestor w dalszym ciągu jest zobligowany do inwestowania w Spółkę. Aby uniknąć tego rodzaju sytuacji, Strony ustaliły już na początku współpracy, w Umowie inwestycyjnej, że **Drugie Objęcie Udziałów jest bezwzględnie uzależnione od pozytywnej oceny rentowności Spółki** (poprzez zatwierdzenie sprawozdań) przez Inwestora.

(32) Ponadto, mając na uwadze, że Strony nie ustaliły w jakim terminie Powód powinien dokonać zatwierdzenia sprawozdań finansowych należy przyjąć, że do zatwierdzenia bądź niezatwierdzenia sprawozdań powinno dojść w terminie do 31 grudnia 2013 lub ewentualnie po wezwaniu Inwestora przez Założyciela do złożenia oświadczenia co do zatwierdzenia / niezatwierdzenia sprawozdań, w terminie w nim wskazanym. Z uwagi jednak na brak wezwania i brak innych uzgodnień co do terminu, należy przyjąć, że oświadczenie było złożone w terminie i było konieczne.

- **Zatwierdzenie sprawozdania finansowego przez ZW nie rodzi żadnych skutków cywilnoprawnych**

(33) Niezależnie, należy wskazać również na fakt, że **zatwierdzenie sprawozdania finansowego przez ZW pozostaje bez wpływu na jakiegokolwiek zobowiązania**

cywilnoprawne, w tym zwłaszcza zobowiązania Powoda. W tym świetle wypowiedział się m.in. Sąd Najwyższy², wskazując, że cyt.: *Uchwała zatwierdzająca sprawozdanie finansowe nie wywołuje skutków cywilnoprawnych, w szczególności nie prowadzi ona do powstania zmiany lub ustania stosunku cywilnoprawnego. Jej celem jest stwierdzenie przez zgromadzenie wspólników, że sprawy finansowe spółki, w roku obrotowym, którego dotyczy sprawozdanie finansowe, były prowadzone zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami. Jest to nie tyle czynność prawna spółki, lecz czynność jej organu pełniąca ważną rolę w porządkowaniu funkcjonowania spółki jako podmiotu, który ma spełniać standardy ustalone w ustawie o rachunkowości.* Jeżeli więc zatwierdzenie sprawozdania nie wywołuje żadnych skutków prawnych względem Spółki, tym bardziej nie może rodzić konsekwencji prawnych po stronie wspólnika (Powoda).

(34) Stąd zatwierdzenie sprawozdania przez Inwestora nie będzie wywierało żadnych skutków dla Spółki (w dalszym ciągu konieczne będzie zwołanie ZW i podjęcie uchwały) i odwrotnie, zatwierdzenie sprawozdań przez ZW pozostanie bez wpływu na obowiązki wynikające z innych stosunków prawnych, w tym z Umowy inwestycyjnej.

BEZSKUTECZNOŚĆ UMORZENIA UDZIAŁÓW

[NIEWAŻNOŚĆ POSTANOWIENIA § 9 UMOWY SPÓŁKI]

(35) W ocenie Powoda zapis § 9 Umowy Spółki, w którym przewidziane zostały zasady umorzenia udziałów Powoda, jest nieważny, jako, że prowadzi do obejścia prawa w rozumieniu art. 58 § 1 w zw. z § 3 k.c. w zw. z art. 2 k.s.h.

(36) Zarówno w orzecznictwie, jak i doktrynie prawa **śluszej krytyce poddaje się możliwość zastrzeżenia w umowie spółki tzw. umorzenia sankcyjnego, zwłaszcza, jeżeli ma ono postać umorzenia przymusowego automatycznego w rozumieniu art. 199 § 4 k.s.h.**³

(37) W tym przypadku bowiem, wobec braku uchwały zgromadzenia wspólników o umorzeniu udziałów, wspólnik którego udziały zostały umorzone, zostaje pozbawiony możliwości obrony swych praw, w szczególności wszczęcia procedury sądowej kontroli przewidzianej w art. 249 § 1 k.s.h.⁴ W doktrynie **jako dopuszczalne przesłanki umorzenia**

²² Wyrok z dnia 10 lutego 2012 r., II CSK 350/11, LEX nr 1157551

³ S. Włodyka, *Prawo spółek handlowych. Tom 2, System Prawa Handlowego*, w systemie informacji prawnej Legalis, s. 779 i n.

⁴ por. A. Koch, Glosa do wyroku SN - Izba Cywilna z dnia 12 maja 2005 r., V CK 562/2004, OSP 2007/11, s. 763.

przymusowego kwalifikuje się wyłącznie te zdarzenia lub stany faktyczne, które odnoszą się do samej spółki i uzasadniają ograniczenie przez nią kręgu wspólników. Przyczyny uruchomienia procedury umorzenia automatycznego nie mogą leżeć wyłącznie po stronie wspólnika. Zwłaszcza za taką przyczynę nie można uznać naruszenia szeroko rozumianego obowiązku lojalności względem spółki⁵. Dla poparcia tego stanowiska podnosi się przede wszystkim okoliczność zamieszczenia przez ustawodawcę w k.s.h. szczegółowych postanowień na wypadek niewykonywania przez wspólnika obowiązków wobec spółki, w tym art. 266 k.s.h. stanowiącego o możliwości wyłączenia wspólnika ze spółki przez sąd w razie zaistnienia ważnych powodów. W tym przedmiocie wyraźnie wypowiedział się Sąd Najwyższy⁶ wskazując, że **instytucja przymusowego umorzenia udziałów nie może być wykorzystywana do usunięcia wspólnika ze spółki z przyczyn, które ma na względzie art. 266 k.s.h., a jej właściwym polem zastosowania powinny być takie sytuacje, w których umorzenie następuje z przyczyn dotyczących spółki, a nadto leżących w interesie objętych umorzeniem wspólników⁷.**

(38) Zastrzeżona w § 9 Umowy Spółki procedura umorzenia udziałów Powoda w sposób oczywisty stanowi sankcję za niewypelnienie zobowiązania do objęcia udziałów w Spółce. Negatywnie ocenione zachowanie Powoda staje się w razie jej uruchomienia przyczyną pozbawienia Powoda udziałów w Spółce. **Rzekome umorzenie udziałów Powoda nie leży z pewnością w jego interesie,** skoro zostaje on pozbawiony tej części udziałów w Spółce wbrew swojej woli (tym bardziej, że nie było podstaw uzasadniających złożenie oświadczenia o umorzeniu zgodnie z § 9.2 Umowy Spółki). Oczywistym jest także, iż w zaistniałych okolicznościach faktycznych rzekome umorzenie nie tylko nie prowadzi do ograniczenia kręgu wspólników, ale nawet takiego ograniczenia nie ma na celu.

(39) Umorzenie udziałów Powoda jest bowiem w istocie karą za to, że nie doszło do objęcia przez niego udziałów (Drugie Objęcie Udziałów) w jeszcze większej ilości. Jeżeli tak, to negatywnie oceniając zachowanie Powoda względem Spółki, ta ostatnia winna raczej podjąć kroki zmierzające do jego wyłączenia ze Spółki z ważnego powodu (np. za działanie na jej niekorzyść), a nie jedynie podjąć próbę umorzenia części jego udziałów.

(40) Ponadto, należy wskazać, że zastrzeżenie kary umownej w razie nieobjęcia przez Powoda udziałów w Spółce było dokonane na rzecz Pozwanego – zabezpieczało wyłącznie interes Pozwanego, a nie interes Spółki. Brak związku umorzenia z interesem Spółki

⁵ S. Włodyka, *op. cit.*, s. 779 i n.

⁶ Wyrok z dnia 12 maja 2005 r., sygn. akt V CK 562/2004,

⁷ Wyrok SN z dnia 12 maja 2005 r., sygn. akt V CK 562/2004, OSNC 2006/4 poz. 70.

potwierdza również okoliczność, że **procedura umorzenia przewidziana w § 9 Umowy Spółki nie uwzględniała zupełnie interesu samej Spółki, ponieważ umorzenie udziałów mogło zapewnić jedynie korzyści finansowe Pozwanemu**. Dodatkowo należy wskazać, że sama próba umorzenia została podjęta przez Pozwanego w okolicznościach szczególnie niekorzystnych dla Spółki (słaba sytuacja finansowa). Skoro bowiem w ostatnim roku obrotowym Spółka wykazała stratę, a mimo to miało dojść do umorzenia udziałów głównego Inwestora za wynagrodzeniem płatnym z majątku Spółki, doszłoby do dalej idącego pogorszenia kondycji finansowej Spółki.

(41) Wobec powyższego, postanowienia § 9 Umowy Spółki w świetle art. 58 § 3 w zw. z § 1 k.c. jako prowadzące do obejścia prawa należy uznać za nieważne. Zgodnie z art. 58 § 3 w zw. z § 1 k.c., **nieważna jest część czynności prawnej, która ma na celu obejście ustawy**, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzą odpowiednie przepisy ustawy. Z takim skutkiem nie mamy do czynienia w okolicznościach niniejszej sprawy, albowiem art. 199 § 1 k.s.h. który mógłby wejść w miejsce § 9 Umowy Spółki stanowi wyraźnie, że umorzenie przymusowe udziałów wspólnika może nastąpić wyłącznie wtedy, gdy umowa spółki tak stanowi, a nadto określa zarówno przesłanki, jak i tryb umorzenia. **Skoro postanowienie § 9 Umowy Spółki nie spełnia ww. koniecznych wymogów (w związku z czym jest nieważne) to w konsekwencji należy uznać, że Umowa w ogóle nie przewiduje możliwości dokonania przymusowego automatycznego umorzenia.**

[NIEPRAWIDŁOWE OKREŚLENIE TRYBU UMORZENIA AUTOMATYCZNEGO]

(42) Jeżeli nawet przyjąć ważność § 9 Umowy Spółki – czemu Powód z całą stanowczością przeczy – jego treść i tak nie zawiera wszystkich elementów niezbędnych do przeprowadzenia procedury automatycznego umorzenia przymusowego udziałów w sytuacji, gdy umorzenie udziałów ma nastąpić z czystego zysku, w rozumieniu art. 199 § 1 k.s.h. W postanowieniu tym nie zawarto bowiem upoważnienia dla zarządu Spółki do rozporządzenia czystym zyskiem na poczet wypłaty wynagrodzenia wspólnikowi.

(43) Zgodnie z art. 199 k.s.h. umorzenie udziałów może nastąpić poprzez obniżenie kapitału zakładowego lub z czystego zysku Spółki. W tym ostatnim przypadku konieczne jest jednak posiadanie przez zarząd upoważnienia do rozporządzenia czystym zyskiem, ewentualnie do rozwiązania rezerw w celu wypłaty wynagrodzenia za umorzony udział⁸.

⁸ S. Włodyka, *op. cit.*

Analiza przepisów art. 191 § 1 czy art. 231 § 2 k.s.h. każe przyjąć, że **dysponowanie zyskiem spółki należy bowiem do wyłącznej kompetencji uchwały zgromadzenia wspólników**. Za takie zadysponowanie zyskiem należałoby zaś uznać przekazanie jego części na pokrycie umorzenia⁹. Jeżeli wspólnicy chcieli, aby umorzenie automatyczne mogło odbyć się bez obniżenia kapitału zakładowego, winni byli zatem wyposażyć zarząd w prawo do użycia na ten cel określonej części tego kapitału¹⁰. Skoro tego nie zrobili, to przyjąć należy, że taka forma umorzenia nie została przez nich zaakceptowana.

(44) Przepis art. 199 § 1 k.s.h. nakazuje określenie w umowie spółki trybu przymusowego umorzenia udziałów Spółki. **Skoro postanowienie § 9 Umowy Spółki nie zawiera upoważnienia zarządu do rozporządzenia czystym zyskiem Spółki na poczet wypłaty wynagrodzenia, to przyjąć należy, że w tym zakresie tryb umorzenia nie został przez wspólników uregulowany, a co za tym idzie taka procedura umorzenia nie była możliwa.** Przyjmując zatem nawet (czysto hipotetycznie), że postanowienie § 9 Umowy Spółki jest ważne, to zgodnie z jego treścią, zarząd był uprawniony wyłącznie do przeprowadzenia procedury umorzenia udziałów przy jednoczesnym podjęciu uchwały o obniżeniu kapitału zakładowego Spółki. Takich czynności zarząd Spółki jednak nie podjął, a tym samym nie sposób przyjąć, że w Spółce doszło do prawidłowego umorzenia udziałów powoda.

(45) Nadto wskazać należy, że postanowienie § 9 Umowy Spółki nie czyni również zadość wymogom przepisu art. 199 § 4 k.s.h. w zakresie obowiązku wskazania zdarzenia, od którego uzależnione jest zajście automatycznego umorzenia udziałów. Zgodnie z art. 199 § 4 k.s.h. *umowa spółki może stanowić, że udział ulega umorzeniu w razie ziszczenia się określonego zdarzenia, zdarzenie to jednak musi być wystarczająco dokładnie określone w umowie spółki, powinno mieć charakter jednostkowy i obiektywnie stwierdzalny. (...) Niedopuszczalne jest natomiast wskazanie w umowie spółki jako przesłanki umorzenia automatycznego zdarzenia nieprecyzyjnie określonego, (...) czy wymagającego dokonania oceny przez zarząd, jak też przyjęcie rozwiązań naruszających (...) interes majątkowy wspólnika (prawa udziałowe)*¹¹.

(46) Zatem wbrew wynikającym z ustawy rygorom, § 9 Umowy Spółki w sposób niedopuszczalny określa zdarzenie, którego zajście skutkować miałyby umorzeniem

⁹ J. Frąckowiak, Kodeks spółek handlowych. Komentarz, kom. do art. 199 k.s.h., Wyd. 2008 r., w systemie informacji prawnej Lexis.pl

¹⁰ J. Naworski i in., *Komentarz do kodeksu spółek handlowych*, kom. do art. 199 k.s.h., Wyd. 2011 r., w systemie informacji prawnej Lexis.pl

¹¹ S. Sołtysiński, A. Szajkowski, A. Szumański, M. Tarska, A. Herbet, *Kodeks spółek handlowych. Komentarz*. T. 2, Wyd. 3, Warszawa 2014 r., Kom. do art. 199 k.s.h., System Informacji Prawnej Legalis

udziałów. Przede wszystkim **możliwość ziszczenia się przedmiotowego zdarzenia, tj. złożenia przez Pozwanego oświadczenia o umorzeniu udziałów Inwestora, została uzależniona od zaistnienia nieskonkretyzowanego zdarzenia przyszłego i niepewnego** (§ 9.1 Umowy Spółki wspomina jedynie o obowiązku zapłaty kary umownej i odsyła do Umowy inwestycyjnej, nie określając samodzielnie zdarzenia dającego podstawy do żądania kary umownej), mianowicie od braku zapłaty na rzecz Pozwanego kary umownej, o której mowa w § 7 Umowy inwestycyjnej.

(47) Umowa Spółki w szczególności nie skonkretyzowała świadczenia, którego niespełnienie miałyby uprawniać Pozwanego do złożenia oświadczenia o umorzeniu udziałów Powoda, a ponadto nie określiła wysokości kary umownej, przesłanek powstania roszczenia o jej zapłatę, terminu płatności, terminu w którym Pozwany byłby uprawniony do skorzystania z przysługującego mu uprawnienia. W konsekwencji uznać należy, że postanowienie § 9 Umowy Spółki nie czyniło zadość koniecznemu wymogowi ważnego i skutecznego uregulowania trybu tzw. automatycznego umorzenia udziałów w postaci precyzyjnego wskazania zdarzenia, którego zajście powoduje umorzenie udziałów.

[BEZSKUTECZNOŚĆ OŚWIADCZENIA POZWANEGO O UMORZENIU UDZIAŁÓW]

(48) Mając na uwadze nieważność postanowienia § 9 Umowy Spółki, za bezskuteczne - jako pozbawione podstawy prawnej – należy uznać również złożone na jego podstawie przez Pozwanego oświadczenie o umorzeniu udziałów Powoda. Na skutek nieważności zapisu § 9 Umowy Spółki brak było bowiem jakichkolwiek podstaw prawnych do dokonania automatycznego umorzenia udziałów.

(49) Niezależnie od powyższego, nawet w przypadku przyjęcia ważności oraz prawidłowości postanowień § 9 Umowy Spółki – którym to okolicznościom Powód zaprzecza – złożone przez Pozwanego **oświadczenie o umorzeniu udziałów Powoda jest pozbawione podstaw faktycznych**. Pozwany złożył Spółce wspomniane oświadczenie pomimo nieistnienia obowiązku Powoda do zapłaty kary umownej (co zostało szczegółowo wyjaśnione powyżej). Zatem należy uznać, że było ono wyłącznie ukierunkowane na przymusowe uzyskanie od Powoda świadczenia nienależnego Pozwanemu, a więc całkowicie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, a w konsekwencji nieważne na podstawie art. 58 § 2 k.c.

(50) W przypadku zaś bezskuteczności czy też nieważności oświadczenia Pozwanego o umorzeniu udziałów, logicznym jest, że nie może być mowy o ich umorzeniu z uwagi na brak ziszczenia się zdarzenia, od którego uzależnione było automatyczne umorzenie udziałów

(z zastrzeżeniem powyższych twierdzeń Powoda w zakresie nieprawidłowości uregulowania przedmiotowego zdarzenia).

[BRAK PRAWIDŁOWO OKREŚLONEGO WYNAGRODZENIA ZA UMORZENIE]

(51) Zarówno przy umorzeniu przymusowym jak i automatycznym art. 199 § 2 i 4 k.s.h. wprowadza gwarancję minimalnego wynagrodzenia za umorzenie udziałów, które nie może być niższe niż, cyt.: *wartość przypadających na udział aktywów pomniejszonych o bieżącą dywidendę*. Dodatkowo (abstrahując w tym miejscu od nieważności całego postanowienia o umorzeniu udziałów) w samej Umowie Spółki (§ 9.2) wprowadzono dodatkowy zapis mający na celu zabezpieczenie interesów wspólników, który stanowi, że wynagrodzenie za umorzone udziały oblicza się według wartości księgowej aktualnej na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym dokonano umorzenia udziałów, z w tym zastrzeżeniem, że kwota ta nie może być niższa niż średnia cena, w której objęte były udziały przez Inwestora. Ze względu na odmienne regulacje w Umowie Spółki i w ustawie, wynagrodzenie wspólnika przy umorzeniu powinno być każdorazowo obliczane stosowanie do regulacji korzystniejszej.

(52) Niemniej, całkowicie wbrew ustawie i Umowie Spółki, uchwałą z dnia 6 grudnia 2013 r. Zarząd „stwierdził” umorzenie 200 udziałów o wartości nominalnej 500 zł każdy, które to umorzenie miało z kolei pokryć „należność” Pozwanego w wysokości 200.000 zł. Wynagrodzenie przypadające na 1 umorzony udział miało wynosić więc 1.000 zł. Kwota ta w rzeczy samej była kwotą z pewnością niższą niż średnia cena, po jakiej Inwestor obejmował udziały, a także **całkowicie dowolną w stosunku do wartości księgowej udziałów, a więc również zupełnie niezgodną z postanowieniami ustawy i Umowy Spółki**. Wartość księgowa udziałów, w szczególności biorąc pod uwagę aktywa Spółki w postaci unowocześnionego zakładu produkcyjnego magicznych różdżek czy też kwoty agio na kapitale zapasowym, znacząco przekroczyłyby wartość wynagrodzenia, jakie Zarząd określił przy rzekomym umorzeniu, co bezpośrednio zmierzało do pokrzywdzenia Powoda.

(53) Końcowo należy zauważyć również, że gdyby Zarząd, a w zasadzie członkowie głosujący za tak wadliwą uchwałą, działali w sposób zgodny z prawem i minimalnymi zasadami staranności wymaganymi od osób piastujących tego rodzaju funkcje, zleciliby w celu prawidłowego określenia wynagrodzenia Inwestora co najmniej przygotowanie sprawozdania finansowego na 31 listopada 2013 r.

V. WŁAŚCIWOŚĆ SĄDU ARBITRAŻOWEGO

(54) Zgodnie z § 2 ust 1. Regulaminu Sądu Arbitrażowego, *Sąd Arbitrażowy Lewiatan jest właściwy, jeżeli strony poddały pod rozstrzygnięcie tego Sądu lub Zespołu Orzekającego powołanego zgodnie z Regulaminem spory, które pomiędzy nimi wyniknęły lub mogą wyniknąć w przyszłości z określonego stosunku prawnego.* Uprawnienie stron do poddania pod rozstrzygnięcie sądom arbitrażowym określonych stosunków prawnych wynika z przepisów k.p.c., która określa również wymogi formalne zapisu na sąd polubowny. W świetle przepisu art. 1157 k.p.c. strony mogą poddać pod rozstrzygnięcie sądu polubownego m.in. spory o prawa majątkowe mogące być przedmiotem ugody sądowej, z zastrzeżeniem wyłączeń przewidzianych w ustawie. Natomiast zgodnie z przepisem art. 1164 § 1 k.p.c. *zamieszczony w umowie (statucie) spółki handlowej zapis na sąd polubowny dotyczący sporów ze stosunku spółki wiąże spółkę oraz jej wspólników.*

[KLAUZULA ARBITRAŻOWA ZAWARTA W UMOWIE SPÓŁKI HOGWART]

(55) Korzystając z uprawnienia przewidzianego w art. 1164 § 1 k.p.c., w § 18 Umowy Spółki Hogwart postanowiono, że *wszelkie spory pomiędzy Wspólnikami lub Wspólnikami a Spółką, a także spory wynikające z umowy będą ostatecznie rozstrzygane przez Zespół Orzekający działający przy Sądzie Arbitrażowym Lewiatan w Warszawie zgodnie z postanowieniami Regulaminu obowiązującego w dniu wszczęcia postępowania.*

(56) Niniejszy spór dotyczy Wspólników Spółki, a nadto również roszczenia objęte pozwem pozostają w ścisłym związku z prawami i obowiązkami Powoda oraz Pozwanego wynikającymi ze stosunku Spółki, w tym zwłaszcza ewentualnymi prawami i obowiązkami, które miałyby wynikać z postanowień § 9 Umowy Spółki Hogwart. Sporem ze stosunku spółki jest bowiem konfliktowa sytuacja zaistniała pomiędzy wspólnikami albo wspólnikami oraz spółką związana m.in. z realizacją postanowień umowy spółki¹². Niewątpliwie sporem ze stosunku Spółki jest roszczenie o ustalenie, iż nie doszło do umorzenia udziałów w Spółce Hogwart przysługujących Powodowi, ponieważ sama instytucja umorzenia pozostaje w oczywistym związku ze Spółką, o której udziały chodzi.

(57) Właściwość Sądu Arbitrażowego uzasadniona jest również faktem, że z w świetle przepisu art. 1163 k.p.c. ***związanie zapisem na sąd polubowny zamieszczonym w umowie (statucie) spółki dotyczy każdego jej wspólnika, zarówno takiego, który brał udział w jej***

¹² A. Budniak, *Forma zapisu na sąd polubowny w świetle polskiego i niemieckiego postępowania cywilnego - zagadnienia prawnoporównawcze*, ADR 2009, Nr 4.

zawiązaniu, jak i takiego, który przystąpił do spółki później¹³. W konsekwencji, również Powód wszczynając postępowanie względem innego wspólnika Spółki, zwłaszcza że dotyczy ono roszczeń ze stosunku Spółki, zobligowany jest do przestrzegania postanowień klauzuli arbitrażowej wynikającej z § 18 Umowy Spółki Hogwart.

[ZDATNOŚĆ ARBITRAŻOWA ROSZCZEŃ OBJĘTYCH POZWEM]

(58) Nadto, roszczenia podniesione w niniejszym pozwie, jako że spełniają wymogi określone w art. 1163 § 1 k.p.c. posiadają zdatność arbitrażową, wobec czego nie ma wątpliwości, że w sposób prawidłowy i skuteczny zostały objęte zapisem na sąd polubowny wynikającym z § 18 Umowy Spółki. Wspomniany przepis stanowi bowiem regulację szczególną względem art. 1157 k.p.c., dlatego też należy uznać, że samodzielnie i kompleksowo określa wszystkie przesłanki zdatności arbitrażowej sporów przekazanych pod jurysdykcję sądów arbitrażowych z mocy postanowień umowy spółki / statutu. W konsekwencji, dopuszczalność poddania sporów ze stosunku spółki pod właściwość sądów arbitrażowych została uniezależniona od wymogu posiadania zdatności ugodowej przewidzianej w art. 1157 k.p.c.¹⁴.

(59) Z ostrożności Powód wskazuje jednak, że roszczenia wskazane w *petitum* w tym przypadku **posiadają zdolność ugodową**. Zasadniczo ugoda może bowiem zostać zawarta zarówno w procesie o świadczenie, jak również o ustalenie stosunku prawnego lub prawa¹⁵. Żądania Powoda mają charakter majątkowy, zaś w sprawach o prawa majątkowe regułą jest istnienie zdatności ugodowej. *Intencją ustawodawcy przy nowelizacji postępowania arbitrażowego było przyznanie stronom szerokich uprawnień w zakresie poddania sporu sądowi polubownemu. Wyjątki w tym zakresie, zwłaszcza w przypadku spraw majątkowych, powinny być wyrażone wprost w ustawie, co notabene zaznaczone zostało w treści art. 1157 k.p.c., albo powinny być uzasadnione szczególnie ważnymi racjami. Wątpliwości w tym*

¹³ A. Budniak, *Forma zapisu na sąd polubowny w świetle polskiego i niemieckiego postępowania cywilnego - zagadnienia prawnoporównawcze*, ADR 2009, Nr 4; tak również: J. Ciszewski, T. Eryciński (red.), *Kodeks postępowania cywilnego, Komentarz*. Warszawa 2006, s. 376-377.

¹⁴ A. Szumański, *Dopuszczalność kognicji sądu polubownego w sprawach o zaskarżanie uchwał zgromadzeń spółek kapitałowych* [w:] *Rozprawy prawnicze. Księga pamiątkowa Profesora Maksymiliana Pazdana*, Kraków 2005.

¹⁵ A. Góra-Błaszczkowska (red.), *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz do artykułów 1-729 Tom I*, Warszawa 2013; tak również m.in.: A. Zieliński, K. Flaga-Gieruszyńska, *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz*, Warszawa 2014 – komentarz do art. 1157 k.p.c., system informacji Legalis oraz K. Piasecki (red.), *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. T. I*, Warszawa 2010 - komentarz do art. 10 k.p.c., system informacji Legalis.

*zakresie należy więc interpretować w kierunku istnienia zdolności arbitrażowej sporu*¹⁶.

W konsekwencji, z uwagi na:

- majątkowy charakter roszczeń objętych pozwem,
- brak przepisu szczególnego, który wyłączałby możliwość zawarcia ugody w ich przypadku, jak również
- brak szczególnych racji, które miałyby przemawiać za wyłączeniem możliwości zawarcia ugody w niniejszej sprawie,

żądania Powoda posiadają zdolność arbitrażową i zostały skutecznie objęte klauzulą arbitrażową zawartą w § 18 Umowy spółki Hogwart.

(60) Wobec wyżej opisanych okoliczności, właściwość Sądu Arbitrażowego należy uznać za w pełni uzasadnioną.

VI. OBOWIĄZUJĄCE ZASADY POSTĘPOWANIA

Stosownie do § 2 ust 1 zd. 2 Regulaminu Sądu Arbitrażowego z dnia 1 marca 2012 r. (zwany dalej „**Regulaminem**”), *jeśli właściwy jest Sąd Arbitrażowy, spór podlega rozstrzygnięciu przez Zespół Orzekający zgodnie z postanowieniami Regulaminu obowiązującego w dacie złożenia pozwu, chyba że strony uzgodniły inaczej. Strony umowy o arbitraż zawartej przed 1 marca 2012 r., o ile nie postanowiły inaczej, wiążą Regulamin obowiązujący w dacie zawarcia tejże umowy.* Zgodnie z klauzulą arbitrażową zawartą w § 18 Umowy Spółki, do procedowania w niniejszym sporze zastosowanie znajduje Regulamin tut. Sądu Arbitrażowego obowiązujący w **dniu wszczęcia postępowania**. Natomiast w świetle § 16 ust. 1 Regulaminu, *postępowanie arbitrażowe zostaje wszczęte przez złożenie pozwu w Sądzie Arbitrażowym.* Zatem, mając na uwadze dzień złożenia niniejszego pozwu, postępowanie inicjowane poprzez jego wniesienie, podlega rozstrzygnięciu zgodnie z postanowieniami Regulaminu.

VII. WYBÓR ARBITRA

Stosownie do § 16 ust. 2 lit. f Regulaminu, Powód powołuje na arbitra wchodzącego w Skład Orzekający Pana Severusa Snape’a, zam.: ul. Wężowa 15, 61-741 Poznań.

¹⁶ Postanowienie SN - Izba Cywilna z dnia 21 maja 2010 r., II CSK 670/09, system informacji prawnej Legalis.

Mając na uwadze powyższe niniejszy pozew jest w pełni zasadny i konieczny.

Lord Voldemort

Lord Voldemort

Załączniki:

- 1. Odpis umowy Spółki zawierającej zapis na sąd arbitrażowy;*
- 2. Potwierdzenie uiszczenia opłaty administracyjnej w wysokości 1.230 zł;*
- 3. Potwierdzenie uiszczenia opłaty arbitrażowej w wysokości 16.113 zł;*
- 4. Dowody wymienione w treści pozwu;*
- 5. 5 odpisów pozwu wraz z załącznikami odpowiednio dla: arbitrów, Pozwanego oraz Sekretariatu Sądu Arbitrażowego;*